

[Domov](#) > ... > [Družinske Zadeve In Dedovanje](#) > [Družinske Preživnine](#) > [Italy](#)

Družinske preživnine

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kaj pomenita izraza „preživnina – preživljanje“ in „preživninska obveznost“? Katere osebe morajo plačati preživnino drugi osebi?

V italijanskem pravnem sistemu obstajajo različna imena, pogoji in zneski za pomoč družini, odvisno od razmerja med zavezancem in upravičencem. Na splošno je „preživnina“ opredeljena kot obveznosti, ki jih upravičuje težek položaj osebe, upravičene do preživnine.

A. „Obbligazione alimentare“ pomeni zagotavljanje materialne pomoči osebi, ki se ne more sama preživljati. Plačati jo morajo z zakonom določene osebe v okviru svoje obveznosti družinske solidarnosti.

Pravila za tako vrsto preživnine so določena v členu 433 in naslednjih civilnega zakonika. Plačati jo je treba, kadar:

1. obstaja posebno pravno razmerje med preživninskim zavezancem in upravičencem;
2. upravičenec potrebuje pomoč, ker se ne more sam preživljati.

V zvezi s točko (a) je vrstni red oseb, ki morajo zagotavljati preživnino, naslednji:

1. zakonec;
2. otroci, vključno s posvojenimi otroki, ali če otrok ni, neposredni potomci;
3. starši, ali če staršev ni, neposredni predniki; posvojitelji;
4. zeti in snahe;
5. tasti in tašče;
6. bratje in sestre ali polbratje in polsestre, pri čemer imajo prvonavedeni prednost pred zadnjenavedenimi.

Preživnino mora zagotoviti najbližji sorodnik glede na zgornjo razvrstitev;

če je na isti ravni več oseb, je odgovornost razdeljena med njimi glede na njihov finančni položaj.

V zvezi s točko (b) je znesek, ki ga je treba plačati, sorazmeren s potrebami osebe, ki zahteva preživnino, in finančnim položajem osebe, ki jo mora plačevati. Vendar ta vrsta preživnine ne sme presežati zneska, potrebnega za kritje osnovnih življenjskih potreb osebe, ki potrebuje finančno pomoč, ob upoštevanju njenega socialnega položaja.

B. „Assegno di mantenimento“ pomeni, da en zakonec zagotavlja finančno pomoč drugemu zakoncu v primeru prenehanja življenjske skupnosti, njen namen pa je zagotoviti, da oseba, ki prejme pomoč, ohrani življenjski standard, ki ga je imela med zakonsko zvezo. Za preživnino „assegno di mantenimento“ ni nujno, da upravičenec potrebuje pomoč, saj jo je mogoče zahtevati tudi, če je upravičenec zaposlen. Mogoče se ji je odpovedati, lahko pa jo tudi nadomesti enkratno plačilo.

Ker je namen te vrste preživnine zakoncu zagotoviti ohranitev podobnega življenjskega standarda, kot ga je imel pred prenehanjem življenjske skupnosti, je običajno višja kot „assegno alimentare“. Vendar se „assegno di mantenimento“ ne plača zakoncu, ki se šteje za odgovornega za prenehanje življenjske skupnosti.

V primeru razveze zakonske zveze lahko sodišče „assegno divorzile“ dodeli zakoncu, ki nima zadostnih sredstev ali jih nikakor ne more pridobiti iz objektivnih razlogov, ob upoštevanju dohodkov obeh zakoncev, razlogov za odločitev ter osebnih in finančnih prispevkov vsakega zakonca k preživljanju družine ter njenega premoženja, pri čemer se ti dejavniki ocenijo na podlagi trajanja zakonske zveze. Pravica do „assegno divorzile“ preneha, ko upravičenec sklene novo zakonsko zvezo ali si ustvari novo družino. Vendar je skupni senat vrhovnega kasacijskega sodišča (*Suprema Corte di Cassazione*) s sodbo št. 18287 z dne 11. julija 2018 izključil možnost, da bi „assegno divorzile“ po naravi temeljila izključno na preživnini, potem ko je ugotovil, da se mora ta oblika preživnine uporabljati ne samo kot podpora, ampak v enakem obsegu tudi kot nadomestilo/izravnava. Da bi bilo mogoče odobriti to preživnino, je zato treba sprejeti zbirno merilo, ki ob upoštevanju primerjalne ocene zadevnih finančnih/premoženjskih stanj posebno pozornost namenja prispevku prejšnjega zakonca, ki želi združiti skupno in osebno premoženje, v zvezi s trajanjem zakonske zveze, potencialnimi prihodnjimi dohodki in starostjo prejemnika.

„Assegno di divorzio“ lahko en zakonec plača drugemu, lahko pa jo tudi en registrirani partner plača drugemu, pri čemer morata imeti stranki v zadnjenavedenem primeru sklenjeno registrirano partnersko skupnost (zakon št. 76 iz leta 2016 o ustvarjanju družine pri istospolnih osebah).

C. Izraz „assegno di mantenimento“ se nanaša tudi na finančno podporo, ki jo morajo starši plačevati za svoje otroke ob prenehanju življenjske skupnosti, razvezi zakonske zveze ali prenehanju skupnega življenja (člen 337b civilnega zakonika). Otroci (ne gleda na to, ali so rojeni v zakonski zvezi ali zunaj nje) imajo pravico, da jih starši preživljajo sorazmerno s svojimi sredstvi in v skladu z zmožnostmi opravljanja poklicnega dela ali gospodinjanskega dela. Sodišče v primeru prenehanja življenjske skupnosti, razveze zakonske zveze ali prenehanja skupnega življenja staršev ugotovi, da je treba plačevati redno preživnino, in določi znesek v skladu z otrokovimi potrebami, življenjskim standardom, ki ga je otrok imel, ko je živel z obema staršema, časom, ki ga preživi pri vsakem od staršev, finančnimi sredstvi obeh staršev ter finančno vrednostjo gospodinjanskih obveznosti, varstva in vzgoje, ki jih izvaja vsak od staršev.

D. Člen 1(65) zakona št. 76 z dne 20. maja 2016 (predpisi o registrirani partnerski skupnosti med istospolnima osebama in zunajzakonski skupnosti) določa, da sodišče v primeru prenehanja skupnega življenja partnerjev enemu partnerju dodeli pravico, da od drugega partnerja prejema plačila preživnine, če je v težkem finančnem položaju in se ne more sam preživljati. V navedenih primerih se preživnina dodeli za obdobje, ki je sorazmerno s časom, ko sta partnerja živela skupaj, in v skladu s členom 438(2) civilnega zakonika. Za določitev vrstnega reda oseb, ki morajo plačevati preživnino, kot je določen v členu 433 civilnega zakonika, obveznost zunajzakonskega partnerja, da plačuje preživnino, nastopi pred tako obveznostjo bratov in sester.

2 Do katere starosti je otrok upravičen do preživnine? Ali se predpisi za preživljanje mladoletnikov razlikujejo od predpisov za preživljanje odraslih?

Otroci imajo do polnoletnosti pravico, da jih preživljajo starši (glej odgovor na zgornje vprašanje). Če je otrok postal polnoleten, vendar še ni finančno samostojen, lahko sodnik odredi, da en ali oba starša plačujeta redno preživnino, običajno neposredno otroku. Če se polnoletni otrok, ki je postal finančno samostojen, znova znajde v težkem finančnem položaju, staršema ni treba znova plačevati preživnine, temveč sta zavezana plačevati le „assegno alimentare“ (glej točko A v odgovoru na vprašanje 1). Če ima polnoletni otrok težko invalidnost, veljajo enaka pravila kot za mladoletne otroke.

3 Naj se za pridobitev preživnine obrnem na pristojni organ ali na sodišče? Kateri so glavni elementi tega postopka?

Oseba mora za pridobitev pomoči „alimenti“ vložiti zahtevo pri sodišču, na območju pristojnosti katerega prebiva, in priložiti vse listine, ki dokazujejo, da potrebuje pomoč.

Ko se postopek začne, je mogoče sodišče zaprositi, naj odobri začasno preživnino pred izdajo dokončne odločbe.

Preživnino za otroke ali zakonca je mogoče zahtevati v ločenih postopkih ali v okviru postopka za prenehanje življenjske skupnosti, razvezo zakonske zveze ali prenehanje skupnega življenja partnerjev. Sodišče lahko o preživnini odloči tudi v okviru postopka na prvi obravnavi.

Poleg tega lahko odobritev preživitve za otroke, zakonca ali registriranega partnerja pomeni eno od zadev, o katerih se po pogajanjih, opravljenih v navzočnosti odvetnikov, sklene dogovor (člen 6 zakonske uredbe št. 132/2014): v takšnem dogovoru se stranki zavežeta, da bosta v dobri veri in pošteno medsebojno sodelovali za sporazumno rešitev medsebojnega spora v zvezi s prenehanjem življenjske skupnosti ter pravico do varstva in vzgoje otrok. Dogovor, dosežen po navedenih pogajanjih, opravljenih v navzočnosti odvetnikov, je treba v desetih dneh poslati državnemu tožilcu pri pristojnem organu, ki ta dogovor odobri, če presodi, da je v otrokovo korist. Odobreni dogovor je enakovreden odločbi o prenehanju življenjske skupnosti ali odločbi o razvezi zakonske zveze.

Z okrožnico z dne 22. maja 2018 je ministrstvo za pravosodje priznalo naslednje. Če se dogovor sklene pred matičarjem, zadevni matični urad izda potrdilo iz člena 39 Uredbe št. 2201/2003. Nasprotno pa je treba v zvezi z dogovori, doseženimi po pogajanjih, opravljenih v navzočnosti odvetnikov, šteti, da mora potrdilo, kot je določeno v zgoraj navedenem členu 39, izdati državni tožilec, ki je odobril dogovor ali izdal odobritev, saj se odvetnik ne more šteti za organ za namene Uredbe št. 2201/2003, pa tudi ob upoštevanju dejstva, da lahko dogovor postane veljaven in začne veljati, torej je priznan in izvršljiv v tujini, le z dokončno odločbo državnega tožilca. Če pa državni tožilec zavrne odobritev dogovora in dogovor odobri predsedujoči sodnik sodišča (v skladu s členom 6(2) zakonske uredbe), je pristojni sodni organ tisti, ki mora izdati zadevno potrdilo.

4 Ali se zahtevek lahko vloži v imenu sorodnika (če da, do katerega kolena) ali v imenu otroka?

Če zadevna oseba ne more nastopiti pred sodiščem (je mladoletna oseba ali odrasla oseba, za katero je ugotovljeno, da tega ni sposobna), bi moral sodni zahtevek za preživitvo predložiti njen pravni zastopnik (starši v primeru mladoletne osebe, skrbniki v primeru odrasle osebe), ki je lahko tudi pomožni zastopnik (*amministratore di sostengo*), imenovan v skladu s členom 404 in naslednjimi civilnega zakonika.

5 Če nameravam začeti postopek pred sodiščem, kako ugotovim, katero sodišče je pristojno?

V skladu z Uredbo (ES) št. 4/2009 je za zadeve v zvezi s preživitvinskimi obveznostmi v državah članicah pristojno:

1. sodišče v kraju, kjer ima toženec običajno prebivališče, ali
2. sodišče v kraju, kjer ima upravičenec običajno prebivališče, ali
3. sodišče, ki je po nacionalnem pravu pristojno za postopke v zvezi s statusom osebe, če je zahtevek glede preživitve povezan z zadevnim postopkom, razen če zadevna pristojnost temelji izključno na državljanstvu ene od strank, ali
4. sodišče, ki je po nacionalnem pravu pristojno za postopke v zvezi s starševsko odgovornostjo, če je zahtevek glede preživitve povezan z zadevnim postopkom, razen če zadevna pristojnost temelji izključno na državljanstvu ene od strank.

6 Ali moram kot prosilec uporabiti posrednika za začetek postopka pred sodiščem (npr. odvetnika, osrednji ali lokalni organ itd.)? Če ne, kakšen je postopek?

Dokument za uvedbo postopka v zvezi s preživitvino mora vložiti odvetnik, ki stranko zastopa na sodišču.

Pomoč odvetnika ni potrebna, če je odločitev o preživitvi vključena v dogovor med zakoncema, ki sta sporazumno v postopku za prenehanje življenjske skupnosti. V tem primeru se dogovor predloži sodišču, to pa ga preveri in odobri (člen 711 zakonika o civilnem postopku).

7 Ali moram za začetek postopka plačati sodno takso? Če da, koliko ta znaša? Če so moja finančna sredstva nezadostna, ali lahko dobim

brezplačno pravno pomoč?

Oseba, ki zadevo vloži pri civilnem sodišču, mora plačati takso za vpis zadeve (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Ta je odvisna od vrste in vrednosti zadeve.

Za odločbe, ki jih izda sodišče, se tudi plača taksa za vpis zadeve.

Nobena od teh taks za vpis zadeve pa se ne plača v zadevah v zvezi s preživninami za otroke.

Stranke morajo plačati pravne stroške odvetnikov, ki jih zastopajo na sodišču. Ocene pričakovanih pravnih stroškov ni mogoče podati, ker so stroški odvisni od stopnje zapletenosti spora.

Osebe, ki nimajo zadostnih sredstev, lahko zaprosijo za imenovanje odvetnika, ki jim zagotavlja brezplačno pomoč, stroške pa krije država (pravna pomoč).

Da bi bil vložnik upravičen do pravne pomoči, ob pisanju prošnje glede na zadnji informativni izračun dohodnine ne sme imeti letnega obdavčljivega dohodka, ki presega 11 493,82 EUR (ministrska odredba z dne 16. januarja 2018, objavljena v Uradnem listu (*Gazzetta Ufficiale*) št. 49 z dne 28. februarja 2018). Ta zgornja meja se redno posodablja. Če zadevna oseba živi z zakoncem, registriranim partnerjem ali drugimi družinskimi člani, se skupni letni dohodek izračuna tako, da se seštejejo dohodki vseh družinskih članov, vključno z vložnikom.

Če zadevna oseba živi z zakoncem ali drugimi družinskimi člani, se skupni letni dohodek izračuna tako, da se seštejejo dohodki vseh družinskih članov, vključno z vložnikom. V tem primeru se najvišji dohodek, na podlagi katerega se še lahko odobri pravna pomoč, poviša za 1 032,91 EUR za vsakega družinskega člana, s katerim živi vložnik.

Prošnje za pravno pomoč se vložijo pri odvetniški zbornici (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) v kraju sodišča, ki je pristojno za zadevo.

V prošnji je treba navesti razloge in pravno podlago za zahtevek ter priložiti dokazila. Odvetniška zbornica ne dodeli pravne pomoči, če je zahtevek, ki je vložen pri sodišču, očitno neutemeljen.

Če odvetniška zbornica ugodí prošnji, lahko zadevna oseba imenuje odvetnika, ki ga izbere s seznama pooblaščenih odvetnikov, ki zagotavljajo pravno pomoč.

Nekatere odvetniške zbornice same izberejo odvetnika, ki bo prevzel zadevo.

Prošnjo za pravno pomoč je mogoče vložiti v kateri koli fazi in na kateri koli stopnji postopka ter velja za vse poznejše stopnje.

Zgoraj navedena zgornja meja dohodka ne sme biti presežena ves čas trajanja postopka.

Če je prošnja za pravno pomoč zavrnjena, jo lahko zadevna oseba ponovno vloži pri sodišču, ki je pristojno za zadevo.

8 Kakšno preživnino običajno dodeli sodišče? Kako se izračuna znesek preživnine? Ali lahko sodišče svojo odločitev spremeni, če se spremenijo življenjski stroški ali družinske okoliščine? Če da, kako (npr. s pomočjo sistema samodejne indeksacije)?

Sodna odločba, ki določa znesek dodeljene preživnine in odreja njeno plačilo, je izvršljiva odločba in pomeni nalog za izvršbo.

S sodno odločbo, s katero se odreja pravica do preživnine, je preživninskemu zavezancu naložena dolžnost, da mora upravičencu plačati, kar ta potrebuje za izpolnitev svojih osnovnih življenjskih potreb (stroški hrane, nastanitve in oblačil ter stroški osnovnega blaga in storitev, ki so potrebni za dostojno življenje). Sodišče mora pri odločanju o znesku preživnine upoštevati tudi finančni položaj preživninskega zavezanca.

V sodni odločbi, ki določa znesek preživnine za razvezanega zakonca, je treba upoštevati tudi življenjski standard zakoncev med zakonsko zvezo.

V sodni odločbi, ki določa znesek preživnine za mladoletne otroke ali otroke, ki so polnoletni, vendar niso finančno neodvisni, je treba upoštevati njihove izobraževalne potrebe.

Preživnina se samodejno prilagodi v skladu z indeksi ISTAT ali katerimi koli drugimi parametri, o katerih se dogovorita stranki ali ki so navedeni v sodni odločbi.

Znesek dodeljene preživnine se lahko pozneje spremeni, če upravičenec ali zavezanec vloži zahtevo pri pristojnem sodišču, ki je običajno sodišče, ki je izdalo prvotno odločbo.

9 Kako in komu se plača preživnina?

Sodišče določi načine plačila.

V primeru prenehanja življenjske skupnosti lahko sodišče zadevnim tretjim osebam, ki so dolžne plačilo preživninskemu zavezancu, vključno z rednimi plačili (npr. delodajalec), odredi, da morajo del denarja plačati neposredno razvezanemu zakoncu.

Preživnino je treba plačati osebi, ki je do nje upravičena.

Preživnina za mladoletne otroke se plača zakoncu, ki ima pravico do varstva in vzgoje otroka.

Preživnina, ki jo sodišče odredi za polnoletne otroke, ki še niso finančno neodvisni, se plača neposredno zadevnim otrokom, razen če sodišče ne odloči drugače.

10 Če preživninski zavezanec ne plača prostovoljno, kakšen postopek je potrebno sprožiti, da se ga prisili k plačilu?

Če preživninski zavezanec preživnine ne plača prostovoljno, so upravičencu na voljo običajna sredstva za izvršbo finančnih obveznosti.

Prav tako je mogoče uporabiti člen 614a zakonika o civilnem postopku, ki določa spodbude za prostovoljno izpolnitev obveznosti za izvedbo nekega dejanja: sodišče lahko z odločbo o naložitvi plačila preživnine (če tak ukrep ni očitno nepošten) na zahtevo stranke določi, da preživninski zavezanec za vsako nadaljnjo kršitev ali neizpolnitev obveznosti ali za vsako zamudo pri izvrševanju odločbe plača določen znesek. Odločba o naložitvi plačila preživnine pomeni nalog za izvršbo za plačilo dolgovanih zneskov za vsako kršitev ali neizpolnitev obveznosti.

11 Na kratko opišite vse omejitve izvrševanja, zlasti predpise o varstvu preživninskega zavezanca ter o prekluzivnih in zastaralnih rokih v vašem nacionalnem sistemu izvrševanja.

Za pravico do preživnine samo po sebi ni zastaralnega roka. Za morebitne posamezne zapadle neplačane obroke velja petletni zastaralni rok (člen 2948(2) civilnega zakonika). Poleg tega se zastaralni rok odloži med zakoncema in osebami, ki imajo starševsko odgovornost do preživninskih upravičencev.

12 Ali obstaja organizacija ali organ, ki mi lahko pomaga v postopku pridobitve preživnine?

Glej odgovor na naslednje vprašanje.

13 Ali lahko organizacije (vladne ali zasebne) namesto preživninskega zavezanca v celoti ali delno vnaprej plačajo preživnino?

Nedavno je bil ustanovljen državni sklad za plačevanje preživnine zakoncem v težkem finančnem položaju, ki se ne morejo sami preživljati, in vsem mladoletnim otrokom, ki živijo z njimi, pa tudi vsem odraslim otrokom s hudo invalidnostjo, kadar drugi zakonec, ki mora plačevati preživnino, ne izpolnjuje te obveznosti.

Da bi zadevna stranka prejela plačilo te preživnine (od ministrstva za pravosodje (*Ministero della Giustizia*)), mora vložiti zahtevo pri sodišču, na območju pristojnosti katerega prebiva.

Ministrstvo za pravosodje preživnino plačuje vnaprej, nato pa dolgovane zneske izterja od zakonca, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti.

14 Če sem v tej državi članici, preživninski zavezanec pa stalno prebiva v drugi državi:

14.1 ali lahko dobim pomoč organa ali zasebne organizacije v tej državi članici?

Osebi, upravičeni do prejemanja preživnine od zavezanca, ki živi v drugi državi članici, lahko pomaga italijanski osrednji organ. Prek osrednjega organa v državi članici, kjer ima zavezanec običajno prebivališče, mora v okviru sistema sodelovanja iz poglavja VII Uredbe (ES) št. 4/2009 vložiti zahtevo za priznavanje, razglasitev izvršljivosti in izvršitev že izdane odločbe o pravici do preživnine.

Oddelek za mladoletniško pravo in skupnosti na ministrstvu za pravosodje (*Ministero della Giustizia - Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*) je italijanski osrednji organ, imenovan v skladu s členom 49 Uredbe (ES) št. 4/2009 za izterjavo preživnine v čezmejnih sporih na evropskem pravosodnem območju.

14.2 Če je to mogoče, kako lahko stopim v stik s tem organom ali zasebno organizacijo?

Kontaktne podatke italijanskega osrednjega organa:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 ROMA

Telefon: +39 0668188326-331-535

Telefaks: +39 060668808323

E-naslov: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Če sem v drugi državi, preživninski zavezanec pa je v tej državi članici:

15.1 ali lahko vložim zahtevek neposredno pri takem organu ali zasebni organizaciji v tej državi članici?

Če upravičenec živi v drugi državi članici in želi v Italiji izvršiti odločbo o pravici do preživnine, lahko zaprosi za pomoč osrednji organ države članice, v kateri prebiva, in nato prek tega organa vloži zahtevo v skladu s členom 56, pri čemer uporabi sistem sodelovanja iz poglavja VII Uredbe (ES) št. 4/2009.

Upravičenec, ki živi v drugi državi članici, ne sme neposredno poiskati pomoči italijanskega osrednjega organa.

15.2 Če je to mogoče, kako se lahko obrnem na ta organ ali zasebno organizacijo in kakšno pomoč lahko dobim?

Glej odgovor na prejšnje vprašanje.

16 Ali to državo članico zavezuje Haaški protokol iz leta 2007?

Da.

17 Če te države članice ne zavezuje Haaški protokol iz leta 2007, kateri predpisi se po pravilih njenega mednarodnega zasebnega prava uporabijo za preživninski zahtevek? Katera so relevantna pravila mednarodnega zasebnega prava?

18 Kakšna so pravila glede dostopa do sodnega varstva v čezmejnih primerih v okviru EU, v skladu s strukturo Poglavja V uredbe o preživninskih obveznostih?

Kar zadeva dostop do sodnega varstva v čezmejnih zadevah, se neposredno uporablja sistem iz poglavja V Uredbe (ES) št. 4/2009.

Zato se za zadeve v zvezi s priznanjem ali priznanjem in razglasitvijo izvršljivosti odločbe ali izvršitvijo odločbe, ki je bila izdana ali že priznana v državi članici, če je vložnik mlajši od 21 let, samodejno dodeli pravna pomoč ne glede na dohodek ali utemeljenost zahteve, kot je določeno v splošnih pravilih, ki veljajo v Italiji glede dostopa do pravne pomoči.

Za zahtevke v zvezi s preživnino za otroke, stare 21 let ali več, in zahtevke, ki ne izhajajo iz starševstva (torej za zahtevke, ki jih vložijo zakonci ali druga oseba, ki je z upravičencem v sorodstvu ali svaštvu), se pravna pomoč dodeli, če so izpolnjeni običajni pogoji glede dohodka in utemeljenosti zahtevka v skladu z italijansko zakonodajo (glej odgovor na vprašanje 7).

Z uporabo sistema sodelovanja iz poglavja VII Uredbe (ES) št. 4/2009 italijanski osrednji organ pošlje prošnjo za pravno pomoč zadevni odvetniški zbornici.

19 Kakšne ukrepe ta država članica sprejme za zagotovitev izvajanja dejavnosti iz člena 51 uredbe o preživninskih obveznostih?

Italijanski osrednji organ obravnava prošnje za sodelovanje, poslane v skladu s poglavjem VII, na naslednje načine:

- spodbuja sklenitev mirnega dogovora, tako da zavezancem pošlje poziv, naj prostovoljno izpolnijo preživninsko obveznost;
- napoti zavezanca na osrednji organ, da bi se dogovorili o postopku za poravnavo zadeve;
- najde zavezanca, tako da pridobi dostop do podatkovne zbirke nacionalnega registra italijanskih občin (*Indice nazionale dei comuni italiani*) in registra uprave za izvrševanje kazenskih sankcij (*Amministrazione penitenziaria*) ali se obrne na lokalne matične urade;
- zbira informacije o dohodku in sredstvih zavezanca, pri čemer mu pomaga davčna policija (*polizia tributaria*);
- v sodelovanju s pravosodnimi organi pomaga pri zbiranju dokazil, kot določa člen 51(2)(g) Uredbe;
- pomaga pri zagotavljanju pravne pomoči, kot je opisano v odgovorih na zgornji vprašanji 7 in 18.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

■ Zadnja posodobitev: 22/12/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.